

En kommunes beskatningsniveau er ligeledes defineret i § 26 og består af kommunens provenu af indkomstskat og grundskyld divideret med kommunens beskatningsgrundlag.

Til § 7

Denne bestemmelse omfatter hovedstadsudligningen, som er en mellemkommunal udligningsordning for kommunerne i hovedstadsområdet. I § 26 er det nærmere fastlagt hvilke kommuner, der i denne lov betragtes som hovedstadsområdet. Der er tale om en afgrænsning, der stort set svarer til den hidtidige afgrænsning bortset fra den nye Stevns Kommune, som fremover vil indgå i hovedstadsområdet. Det skyldes, at den nye Stevns Kommune består af de hidtidige kommuner Vallø og Stevns, hvoraf Vallø har indgået i hovedstadsområdet, mens Stevns har ligget uden for hovedstadsområdet.

Hovedstadsudligningen er konstrueret som en mellemkommunal udligningsordning, det vil sige, at der alene er tale om en omfordeling mellem kommunerne i hovedstadsområdet. De tilskud, som nogle kommuner i området modtager, betales således af andre kommuner i området.

Hovedstadsudligningen er – på samme måde som landsudligningen - opbygget som en nettoudligning. Det vil sige, at der for hver kommune beregnes et strukturelt underskud eller overskud, som beregnes som forskellen mellem kommunens udgiftsbehov og kommunens beregnede skatteindtægter.

De kommuner, der har et beregnet strukturelt underskud, vil modtage et udligningstilskud på 27 pct. af det beregnede strukturelle underskud. Omvendt vil de kommuner, der har et beregnet strukturelt overskud, skulle betale et udligningsbidrag, der udgør 27 pct. af kommunens strukturelle overskud.

I §§ 8-10 fastsættes de nærmere bestemmelser om opgørelsen af det udgiftsbehov, der indgår i hovedstadsudligningen. Hovedstadsudligningen er en overbygning på landsudligningen, og udgiftsbehovene er i denne forbindelse sammensat med henblik på at afspejle de særlige udgiftsbehov i hovedstadskommunerne.

I § 11 fastsættes de nærmere bestemmelser om opgørelse af en kommunes beregnede skatteindtægter til brug for hovedstadsudligningen. De beregnede skatteindtægter til brug for hovedstadsudligningen opgøres som kommunens beskatningsgrundlag ganget med en skattetryksfaktor. Skattetryksfaktoren fastsættes efter bestemmelserne i § 11 som hovedstadskommunernes samlede nettodrifts- og anlægsudgifter divideret med det samlede beskatningsgrundlag for kommunerne i

hovedstadsområdet. Når skattetryksfaktoren i hovedstadsudligningen opgøres på denne måde, sikres det, at de samlede beregnede skatteindtægter i hovedstadsområdet vil svare til de samlede udgiftsbehov. Dermed bliver der tale om en mellemkommunal udligningsordning, hvor de samlede udligningstilskud til kommuner med et strukturelt underskud vil svare til de samlede udligningsbidrag fra kommuner med et strukturelt overskud.

Til § 8

I denne bestemmelse fastsættes de nærmere regler om opgørelse af kommunale udgiftsbehov i hovedstadsudligningen.

Principperne for opgørelse af udgiftsbehovet i hovedstadsudligningen er ligesom i forbindelse med landsudligningen de samme principper som for den nuværende opgørelse af kommunale udgiftsbehov. En kommunes udgiftsbehov i hovedstadsudligningen opgøres ligesom i landsudligningen ud fra et beregnet udgiftsbehov på grundlag af befolkningens alderssammensætning og den socioøkonomiske struktur.

Ligesom i opgørelsen af de kommunale udgiftsbehov til landsudligningen er i forhold til den nuværende opgørelse foretaget en ændring af kriterier og vægte med henblik på bedre at afspejle kommunernes udgiftsbehov, herunder under hensyn til de ændringer der sker i primærkommunale opgaver og udgifter med kommunalreformen.

Generelt set er der i forhold til opgørelsen af udgiftsbehov i landsudligningen tale om en harmonisering af opgørelsen af udgiftsbehov i hovedstadsudligningen, men der tages samtidig højde for, at sammenhænge mellem den socioøkonomiske struktur og kommunernes udgifter på forskellige sociale områder kan have en særlig karakter i hovedstadskommunerne.

I stk. 2 fastsættes det, i hvilket forhold de to dele af udgiftsbehovet sammenvejes til et samlet udgiftsbehov. Bestemmelsen er magen til bestemmelsen i § 3 vedrørende opgørelse af udgiftsbehov i landsudligningen. Det indebærer – i forhold til den nuværende opgørelse af udgiftsbehov i hovedstadsudligningen - en harmonisering af vægningen mellem de to dele af udgiftsbehovet, som dermed vil være den samme i hovedstadsudligningen som i landsudligningen.

Der er ikke i lovforslaget taget stilling til, hvor længe den årlige forhøjelse af vægten af de socioøkonomiske udgiftsbehov på ¼ pct. skal fortsætte. Der henvises til bemærkningerne til § 3 om det tilsvarende forhold vedrørende landsudligningen, hvoraf det fremgår, at de fremtidige forhøjelser må vurderes i ly-